

[Skatteministeren]

Som et alternativ til den foreslåede statsliggørelse af skatteadministrationen peges der i handlingsplanen på muligheden for at bevare visse ligningsopgaver i kommunerne. Men forudsætningen er så, at ligningsindsatsen bliver mere ensartet.

Samtidig skal ressourceforbruget reduceres væsentligt i de kommende år. Beparelserne skal gennemføres dels ved strukturelle ændringer, dels ved den regelforenklning, som jeg omtalte før. Det er forudsætningen for denne alternative kommunale model, at den giver lige så store ressourcebesparelser, som regeringen mener kan opnås med den statslige enhedsmodel.

Regeringen har derfor nu optaget forhandlinger med Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg Kommuner med henblik på at undersøge, om det er muligt at gennemføre sådanne ændringer og besparelser.

Målsætningen for forhandlingerne er at gennemføre en række ændringer af skattesystemet, som sikrer, at administrationen med en fortsat todelt struktur optræder som et hele og med en rationel udnyttelse af ressourcerne.

Nu er forhandlingerne med kommunerne altså indledt, forhandlingerne er altså ikke afsluttet, og derfor er det for tidligt at udtale sig om resultatet og om det videre forløb med hensyn til afbureaukratiseringsarbejdet på skatteområdet. Men regeringen og kommunerne er enige om at søge en hurtig afklaring af den fremtidige struktur på skatte- og afgiftsområdet. Som der er givet udtryk for det fra kommunal side, er der også enighed mellem kommunerne og regeringen om, at i de kommende år skal man tilrettelægge skatte- og afgiftsforvaltningen så rationelt som muligt og så sikkert som muligt i forhold til borgere og virksomheder.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

SF har den opfattelse, at det bør være en demokratisk ret at kunne hitte ud af skattesystemet, i hvert fald for almindelige mennesker. Jeg ved godt, at vi lever i et kompliceret samfund, og derfor er vi nødt til at undtage komplicerede erhvervsregnskaber. Dertil har man heldigvis og naturligt nok specialister. Men jeg synes, det er rimeligt at forlange, at journalisten, skolelæ-

rerer, smeden og chaufføren er i stand til at overskue deres egen skat. Sådan er det ikke, og jeg tror heller ikke, det nogen sinde vil lykkes, med den skatteminister vi har.

Et godt eksempel er, når ministeren siger, at den nye kortselvangivelse er tilvejebragt i nøje samarbejde med kommunerne. Jamen den nye kortselvangivelse er jo allerede under ændring. Så vidt jeg har forstået, har vi set den nye kortselvangivelse for første og sidste gang i år – og gud ske tak og lov for det! Det er, fordi man ikke lyttede til kommunerne. Kommunernes råd var netop, at man skulle vente med at udsende tallene, herunder også selvangivelsen, til de var kommet ind fra arbejdsgiverne, sådan at der faktisk kom en *fortrykt* selvangivelse og ikke en *forrykt* selvangivelse. Vi skal i øvrigt allerede senere på dagen i dag behandle spørgsmålet om denne ændring.

Oven i de problemer, der er med skattereformen – og de er svære, det erkender jeg, og så har jeg i øvrigt ikke taget stilling til indholdet, som SF stemte imod – kom ministerens fyringsrusler umiddelbart før jul, og senere brokkede regeringen renteaftgiften oven i det hele. Så måtte tingene gå galt. Det kan ikke undre.

Inden tingene er kørt ordentligt ind, kommer den nye kortselvangivelse, som efter min opfattelse ikke kommer til at fungere. Tag nogle helt praktiske problemer: Der skal sendes 3½ mio. breve til en postboks i Valby. Kan brevene være der? I 10 pct. af disse 3½ mio. breve er der sedler, fordi skatteyderne jo har fået besked på – fornuftigt nok – at var de i tvivl, så skulle de bare lægge en seddel ved selvangivelsen. Det gør et sted mellem 5 og 10 pct.

Der kommer altså 200.000–300.000 breve, som skal omdirigeres til kommunerne. Hvor lang tid tager det at finde den pågældendes navn og adresse, skrive det på den lap, han har lagt ved, og sende det i et brev til kommunerne, for man kan ikke se det på kortselvangivelsen? Der er kun et CPR-nummer. Sådan nogle helt praktiske ting viser, at det ikke kommer til at fungere.

Så kommer SLS-E-skandalen ind som en hund i et spil kegler.

Og værst af alt: Efter at de lokale ligningsfolk har ligget vandret i flere år, udsender ministeren kort før jul en bandbulle til de folk, som hele den praktiske indkøring af systemerne hænger på. Og hvis deres entusiasme er til at overskue, så kan jeg forstå dem.